

Yellow Mountains – Jacob de Haan

Niet overall sluitend samenspel. Later bij de tutti's wel weer. Ritmiek idem. Interactie tussen orkest en dirigent niet helemaal 100%. Houd de stemming in de gaten.

Trumpet Overture – bewerking Johan van der Heijden

Leuk arrangement. Totaalklank van trompetten indrukwekkend. Ritmiek van achtste-punt-zestiende in de gaten houden.

Sedona – Steven Reineke

Orkest hier veel beter dan in de eerste stukken. Ook technisch wordt de zaak beter beheerst.

Na de inleiding wat minder stemming en balans, ook in het begin van het langzame gedeelte. Bij de fluitsolo heel goede begeleiding die een prima balans heeft. Via de hoorns een leuke overgang weer naar tutti. Totaalklank is hier mooi en niet geforceerd. Goede kleine trom voor het klarinet/fluit/fagot samenspel. Hierna goed in 2en gedacht (en gespeeld).

Chanson d'Amour – Andreas van Zoelen

Mooie inleiding. Ook weer in balans. Eva mag iets meer uitpakken, misschien wat vibrato gaan leren voor meer expressie. Stemming in orkest is goed! Houd de drums bij sommige fills niet te sterk.

Gandalf – Johan de Meij

Opening bijna 100%! Mooie baritons/laag hout, balans even weg bij hobo en later pech bij 1^e trompet. Hierna mooie harmonieklanken. Ritmisch kan het nog wat strakker. Vanaf zweepslag mooie sfeer. Houd het tempo wel strak. Lichte instabiliteit in de driedelige maatsoort tot aan de vertraging. Hier weer wel goed samenspel met verderop weer mooi in het laag hout/koper. Het volgende gedeelte tot aan trompet/tutti lukt aardig. Het geheel moet nog wel wat groeien in samenspel en gelijkheid van ritmiek. Maar dat zal ongetwijfeld lukken bij jullie.

Serenade – Derek Bourgeois

Mooie gekende ritmiek. Dit vinden jullie wel leuk, dat is te horen. Kan misschien iets meer tempo hebben. Het is nu wel mooi subtiel en doorzichtig. Hier is een orkest te horen dat zich op zijn gemak voelt. Zo moet het met dit soort ritmiek zijn. Prima slot.

Clarinet Concerto – Rimsky Korsakov

Mooie gezamenlijke intro. Tutti hierna op peil, daarna weer goede begeleidende rol. Solist blijft bijna overall goed waarneembaar. Solist heeft goede instrumentbeheersing, opvallend is het gave staccato. Robert maakt indruk door het geheel uit het hoofd te spelen. Na de 1^e cadens mooi expressief solospel. Misschien kun je hier iets nadrukkelijker aanwezig zijn. Iets verderop voor de 2^e cadens is dat wel het geval. Na de cadens mooie afwisseling solist – orkest. Naar het slot toe valt e.e.a. te beleven. Goede solist. Goede begeleiding.

Songs of the Wizz – Quincy Jones, arr. Peter Kleine Schaars

Begin werkt wel. Na inleiding mooie hobo/klokkenspel. Blijf volhouden! Tempo een beetje te hoog misschien. Bij volgende deel juist wat hoger tempo graag. Stemming hier blijven controleren. Circus deel werkt ook wel echt als circus. Hierna nog steeds wat minder van stemming. Afbouw naar het volgende gedeelte weer wat stemmingsproblemen gedurende de solo van de bugel. Solo proberen in akkoorden te blijven. Hierna adequaat opgezet snelle deel. Laat je toch niet opjagen. Technisch gaat het hier prima. Slide me some oil, waar blijft de trombone? Naar A Brand New Day gaat het allemaal nét goed. Brand New Day zelf gaat lukken.